

104. Основно училище „ Захари Стоянов”, София

НОВИНАР 104

„Святата истина ми бе знамето”
Захари Стоянов

Брой 38, 2018/2019 г.

В този брой ще прочетете:

- Кътове за четене – една сбъдната мечта
- Книгите в поход
- Нашето интервю – Ренета Камбурова, световна шампионка по художествена гимнастика
- Седмица на книгата
- Денят на хорото – емблемата на 104. училище
- Великденски базар
- Забавното лице на математиката в кътовете за четене
- Интегрирани уроци в 7.д
- Споделен опит в приобщаването
- Забавна страница

ЧУДОТО НА ЧЕТЕНЕТО

„Ако не четете този текст, той не съществува. И това е първото чудо на четенето. Всяка книга, която стои затворена в библиотеката, е като онова спящо царство от приказката. Ако отвориш книгата и зачетеш малко, царството оживява. Има някаква магия, която се получава от срещата на поглед и буква. От тази целувка между очето и написаното чудото се случва. Първото, което искам да ти кажа лично и тихо е, че имаш да събуждаш толкова много книги от съня им. Приеми го така, между нас казано, като малък подвиг. Ти си тази, която събужда книги. Ти си този, който събужда книги. А събуждащият книги събужда светове.”

Георги Господинов

КЪТОВЕТЕ ЗА ЧЕТЕНЕ – ЕДНА СЪБДНАЩА МЕЧТА

Най-значимото събитие в рамките на Седмицата на книгата беше откриването на кътовете за четене на втория етаж в училището, където децата могат да поседнат на удобните пейки на фона на тапети „Сезони“, да разгърнат книги от библиотечните стелажи и да се насладят на общуването с художествената и научната литература.

Кътовете са една отдавнашна мечта, която намери своята реализация. Те са изградени по малък проект „Уютът на дома в моето училище“ по приоритет 2.4 към Центъра за приобщаващо образование. Те са резултат от съвместно финансиране от дарения, средства, събрани от базарите за Коледа и Великден 2018 г., и помощ от Центъра за приобщаващо образование.

Предварителната подготовка беше по-дълга. Без активното участие на ученици, учители и родители проектът нямаше как да се осъществи. Първо, децата нарисоваха своята визия за читателските кътове. Те искаха средата, която ги заобикаля, да бъде цветна, усмихната, творческа. Второ, всички ученици много ентусиазирано изготвиха различни предмети и картички за продажба на базарите, за да могат да се съберат средства за реализиране на проекта. Родителите също подпомогнаха инициативата с доброволни дарения и щедри покупки на базарите.

За стените на кътовете бяха избрани свежи тапети, изобразяващи четирите сезона, останалото пространство беше преобоядисано в бяло, бяха поставени удобни дървени пейки и малки стелажи с книги и образователни списания. Кътовете бяха изградени в коридора на втория етаж, като има планове те да се разрастнат и да обхванат и коридорите на първия и втория етаж на училището.

Децата веднага оцениха новата придобивка и я превърнаха в любимо място за четене, приятни разговори и срещи в междучасията, за различни активности.

КНИГУШТЕ В ПОХОД

От 2 до 23 април се проведе осмото по ред издание на кампанията „Походът на книгите“ за насърчаване интереса на децата към книгите и четенето. Кампанията е организирана от

Асоциация „Българска книга“ с подкрепата на Столична община, РУО – София, Столичната библиотека и др.. В кампанията се включват едни от най-известните спортисти и треньори на България – Нешка Робева, Александра, Евгения Раданова, Екатерина Дафовска, Йордан Йовчев, Пити Папазов и много други. Те отиват в училища и детски градини и четат на децата откъси от свои любими книги, разказват им за себе си и ги поощряват да общуват с книгите по често. Госпожа Дикова и учениците от 7.б клас кандидатставаха и бяха одобрени да станат част от кампанията „Походът на книгите“. В училището дойде световната шампионка по художествена гимнастика Ренета Камбурова.

Птя чете откъс от книгата „Златните осем“ и разговаря с учениците от 7. Д клас. Даде и интервю за училищния вестник. Децата бяха възхитени от срещата с младата жена и силно впечатлени от разговора с нея. Слушаха внимателно и задаваха въпроси на своята млада и успяла събеседничка. Споделиха с нея какво четат, остава ли им време за това, кои са любимите им книги. Срещата беше удовлетворяваща и полезна и за двете страни.

НАШЕТО ИНТЕРВЮ

НАШЕТО ИНТЕРВЮ

НАШЕТО ИНТЕРВЮ

ПРОМЯНАТА ЗАВИСИ ОТ НАС

На срещата с учениците от 7. д клас Ренета Камбурова разказа за себе си, за пътя си към световните върхове, за труда, усилията и постоянството, за да сбъднеш мечтите си.

Ето и разказът и от първо лице.

Коя е Ренета Камбурова?

Аз съм Ренета. Гимнастичка съм и съм европейска и световна шампионка ансамбъла. През 2016 г. прекратих спортната си дейност и сега продължавам да се занимавам със спорт и да работя за спорта.

Как се става добър?

За да си добър трябва да се лишаваш от много неща и да даваш много от себе си. Не е лесно да си активен спортист и да си сред най-добрите. Изкачването на върха е съпроводено с много усилия и много вяра. Само един пример – един състезателен костюм – трико, е обшит с 800 – 1000 камъка Сваровски. Много тежи, а с него трябва да се играят съчетанията. Никак, ама никак не е лесно. Който не вярва, да опита.

Къде сте родена?

Аз съм от Пазарджик. Неголям град, с други нрави, с друго възпитание. Спокойно и уважително отношение на хората един към друг.

Какво беше Вашето детство?

Беше прекрасно, безгрижно. С децата на улицата много се забавлявахме. Бях злоядо и срамежливо дете. Дълго време си играех с кукли. Любимата ми беше куклата Мими. В началното училище имаше една история с моя съученик Шошко. Беше добро момче, седеше зад мен и редовно ме пипаше по косата. Сигурно е било израз на някакво харесване, но аз реагирах остро – не обичах, а и сега не обичам да ме пипат по косата.

Кой Ви заведе в спортната зала? Кой бяха първите стъпки към световната слава?

Моите родители. Бях на 7. Отначало не ми хареса, боях се нашите да не ме забравят в залата. Благодаря на мама, че упорито ме водеше на тренировки, макар че аз се съпротивлявах. Залата и гимнастиката постепенно ме плениха. Бяхме 20-25 малки момичета, които мечтаеха да станат шампионки. Имаше голяма конкуренция. В Пазарджик получих основата, която доразвих по-късно. На 6 януари 2003 пристигнах в София. Бях на 13. Съвсем сама, без родителите ми, без приятелите. Едно малко провинциално момиче в големия град. Преживях културен шок. София ми се стори много хаотична, тичащи нагоре-надолу хора, гадни номерца. Но имах мечта – да вляза в ансамбъла. Това ме амбицираше и ми даваше сили да преодолявам всички трудности. Живеех на Терена. Тренировки два пъти на ден, училище, диети, гладуване. И много, много труд. За да си добър, трябва да си много упорит, да се лишаваш от много неща, да понасяш всички трудности. И така 9 години. За да стигнеш до върха, трябва много физически и духовни усилия, но преди всичко – вяра. Четири години бях резерва в ансамбъла. Стигнах до отчаяние. Бях момиче за всичко, носех кафета,

простирах прането на другите. Кошмар. Накрая ме освободиха като безперспективна.

Как продължихте?

Започнах от нулата. Състезавах се с най-слабите. Две години си живях живота. Учих в НСА, тренировките не бяха тежки и не изискваха усилия. Само по час-два на ден. Междувременно преживях операции и на двата менискуса. Учих се да ходя като бебе. Качих 12 – 13 килограма. Мислех, че завинаги съм приключила с гимнастиката.

Един ден ми се обади Илияна Раева. Поканени ме в новия ансамбъл, който сформираше тогава. Каза, че ме е видяла на някакво състезание и вярва, че аз трябва да бъда част от ансамбъла. Отказвах и два пъти, но тя беше упорита и продължи да ми се обажда и да ме увещава да се присъединя към отбора. Каза ми, че е разбрала, че съм психически устойчива и съм точно това, което ѝ е необходимо, за да направи отбор от световна класа. Посъветвах се с приятелите си, а те ме разубеждаваха. Припомниха ми многото натрупани килограми, които няма да мога да сваля, и недалечното минало, в което бях все на резервната скамейка. Приятелят ми обаче ме подкрепи. Каза ми, че другите се делят на две групи – половината ми завиждат за поканата, другата половина – не ѝ вярват. Взех трудно решение – поставих условие, за да се върна – или да съм в основния състав, или да забравят за мене. Взеха ме в основния състав. Започнах нечовешко сваляне на килограми. Мразя сауната и кантара. Свалях по 500 грама всеки ден. С много усилия влязох във форма. Не се отказах, колкото и трудно да изглеждаше. Започнах тренировки по 7-8 часа на ден. Така е в елитния спорт. Така стигнахме и до най-големите успехи.

С какво се занимавате сега, след приключване на спортната кариера?

Можех да стана треньорка. Обичам и децата. Но реших, че това не е моето поприще. Да вляза в залата толкова скоро след приключване на кариерата, не е моята мечта. Искам нещо по-различно. Обикновено си поставям цели и ги визуализирам. Мисля положително. И ми се получава. Първо си дадох една година почивка. Върнах се в Пазарджик. Станах най-младият почетен гражданин на родния си град. При пъти съм била „Жена на годината“ и съм получавала приза „Най-достоеен българин“. Като се прибрах в Пазарджик, кметът ме покани да стана част от екипа му и да отговарям за целия спорт. Лице на спорта в Пазарджик. Имах съмнения да не разочаровам другите. Шеф на 26 години! Но се заех с желание за работата. Работя за раздвижване на спортните инициативи. Искам Пазарджик да стане спортна столица на България за 2020 година. Организирах спортна конференция. Никой не вярваше, че мога да доведа в града

Йордан Йовчев(спортна гимнастика), Шервел Пулев(бокс), Антъни Иванов(плуване), Елица Янкова (борба), Наско Джамбазов (ММ боец). Но ги доведох! Амбицирана съм да издигна спорта в града на по-високо ниво!

Четете ли в свободното си време?

Доскоро имах твърде малко свободно време, но винаги съм се опитвала да намеря време за четене. Сега наваксявам загубеното.

Какво ще ни прочетете?

Нося книгата „Златните 8“. Написана е от Стефан Фалчев. Тя разказва историите на осемте момичета, които се превърнаха в световни звезди. „Златните 8“ разказва за дългия път на най-успешния отбор в историята на българския спорт. Националният ансамбъл по художествена гимнастика в периода 2009-2016 г. спечели общо 81 медала, включително и бронз на Олимпийските игри в Рио де Жанейро. В книгата са използвани интервюта със златните момичета и техните треньори, както и текстове на спортисти от световна величина като Христо Стоичков, Йордан Йовчев, Наско Сираков, Стефка Костадинова и Ирина Винер. Предговорът е на златното момиче Християна Подорова.

Какво ще пожелаете на младите хора?

Знам, че промяната зависи от нас, от вас, от активността на всеки един! Трябва и вие да вярвате в това! Усилията се възнаграждат. България се нуждае от млади и разбиращи от своята работа хора, за да променят страната ни към по-добро. Бъдещето е тяхно. Трябва не просто да си добър в нещо, трябва да си постоянен, да си упорит. Не е лесно да стигнеш до върха, но още по-трудно е да се задържиш там. Всеки ден научавайте нещо ново, надграждайте постигнатото! Работете това, което ви носи удовлетворение!

Материалите подготвиха Алекс, 7.д, Митко и Георги, 7.б

СЕДМИЦА НА КНИГАТА

На 23 април отбелязахме Международния ден на книгата и авторското право. В продължение на целия месец април бяха проведени поредица от инициативи, насърчаващи четенето – изложба с илюстрации, участие в „Похода на книгата“, фото разказ „Пътят на книгата“, постер „Дървото на книгата“, поставени във фоайето пред библиотеката. Всяко дете можеше да постави върху клоните на дървото листче с любима книга или автор.

ДЕНЯТ НА ХОРОТЪО – ЕМБЛЕМАТА НА 104. УЧИЛИЩЕ

За тринадесети пореден път в края на април в училищния двор се завъртя гъстър хоровод. Учениците от втори до седми клас изиграха прецизно и от сърце сложните хора предимно от Югозападна България. Многобройната публика от родители и гости на празника подкрепяше и оценяваше с бурни аплодисменти малките изпълнители. По традиция празникът завърши с награди за всички участници и хоро, на което се включиха деца, родители и учители.

ГАЛЕРИЯ

ВЕЛИКДЕНСКИ БАЗАР

Още една инициатива е на път да се превърне в традиция – великденският базар. От три години малки и големи ученици по своя и на учителите си инициатива започнаха да изработват различни вещи, носещи посланието на големия християнски празник. Парите, събрани от продажбата на тези предмети, допринесоха за реализирането на две добри каузи – изграждането на малка площадка с фитнес уреди в двора и създаването на кътовете за четене на втория етаж, за които сме писали. Шизгодишният великденски базар беше по-мощабен, включи се повече ученици, проведе се в учителската стая. Събраните средства ще помогнат да се разрастне проекта за подобряване на училищната среда и превръщането на коридорите в приятни места за срещи, споделяне, разговори и, разбира се, четене. Въдъхновени от идеята да помогнат с труда и творчеството си за облагородяване на средата, децата се постараха много и приготвиха чудесни ръчноизработени великденски подаръци, които бързо бяха продадени. Обединени от смислени каузи, продължаваме към следващия базар.

Никол, 7.б

ЗАБАВНОТО ЛИЦЕ НА МАТЕМАТИКАТА

Математиката винаги ни се е струвала много трудна и сериозна наука, дори намръщена. Но тя може да има и своето забавно, творческо лице. Не е необходимо само да разкриваш скоби, да изчисляваш проценти или да решаваш уравнения, чиито смисъл не се вижда на пръв поглед. Може и да си построиш нещо, използвайки знанията по математика. Това направиха учениците от 7. клас под ръководството на г-жа Кръстева. Те построиха язовири, улици, квартали. Не, не наистина, а с помощта на хартия, лепило, боички и математика, разбира се. Готовите проекти бяха изложени в кътовете за четене и предизвикаха голям интерес сред учители и ученици.

Шест и снимки – екип на вестника

ИНТЕГРИРАНИ УРОЦИ

Учениците от 7.д клас с интерес се включиха в серия от интегрирани уроци. Те приложиха знанията си по български език и литература и история, география, физика. В тези часове учениците се убедиха, че знанието не е строго разделено по предмети, а е единно. Бяха изненадани, че между литературата и географията може да имат обща общи неща. Те проследиха по картата пътят на хъшовете в България и съседните и страни, разказаха за мечтите и подвига на борците, но и за географските особености на Сърбия, Румъния, Дунав, България. Получи се един интересен и забавен урок.

Със знанията по литература и история учениците осмислиха подвига на опълченците, защитаващи Шипка.

Още по-невероятна на седмокласниците се стори връзката на литературата с физиката. И това ги накара да презърнат идеята за общ урок по двата предмета. Разбраха, че българският език носи неочаквани послания, някои от които са свързани с популярни физични закони, изучавани в седми клас.

Този тип уроци изисква от учениците значителна предварителна подготовка. И момчетата и момичетата от 7. Д не се посрамиха – представиха се отлично в изследователската си дейност.

Материалът подготви Елена Стоянова, 7.д

СПОДЕЛЕН ОПИТ В ПРИОБЩАВАНЕТО

В периода 27-29 май, във връзка с проект „SMILE“, финансиран от Европейската комисия по програма „Еразъм“, Център за приобщаващо образование проведе обучение на своите международни партньори от Португалия, Гърция и Румъния, които ще приложат Модела за изграждане на приобщаваща училищна среда по примера на България като предложат иновативен и систематичен подход към приобщаването, включващ учителите, учениците, директорите и родителите като неотменна част от този процес. В тази връзка учители от тези страни посетиха 104. ОУ, за да почерпят от добрия опит. Гостите разгледаха училището ни, разходиха се из кътовете за четене, разгледаха изложбите с рисунки на талантиливите ни ученици и бяха запознати с успехите на училищната общност в усилията да направи училището ни приобщаващо.

ЗАБАВНА СТРАНИЧКА

- *Шате, имаме ли още книги?*
- *Защо питаш? Искаш да четеш ли? Не се тревожи, ще ти купя.*
- *Нееее! Просто в томчето на Ботев открих 300 лева!*

ЗАБАВНА СТРАНИЧКА

- *Мамо, помниш ли, когато ми каза, че ако изкарам 4, ще ме пуснеш да играя целия ден?*
- *Да, а защо?*
- *След днешното контролно можеш да ме пуснеш само половин ден!*

Броя подготвиха:

Ръководител—Лилия Дикова

Екип: Алекс, Али, Никол, Дара, Яна, Мария, Ана, Ванеса и Ива

